

Так мало нам потрібно й так багато
від неба, від землі і від людей.
Росте каміння гостро і шипчато
на білих звивах паркових алей.

Іду по ньому і збиваю ноги,
і краплі крові маками цвітуть.
Я би до Храму не дійшов святого,
коли б не цю, а іншу вибрав путь.

Бо Істини сягаєм через болі,
бо лиш з любові плід зросте любові —
такий закон Всевишнього Творця.

Чи тиша повнить вени, а чи зріє
в душі гроза — ніколи не маліє
ця суть для зрячого і для сліпця.